

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Nicolae Gordilă,
Judecători – Liliana Catan, Elena Covalenco, Iurie Diaconu și Ion Guzun,
judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în
Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Liliana Pasat, împotriva deciziei
Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 iunie 2014, în cauza penală în privința
lui:

Bulat Ghenadie Onisim, născut la 10
august 1976, originar din s. Sărăteni, r-nul
Telenești, domiciliată în s. Suhulceni, r-nul
Telenești.

Termenul de examinare a cauzei:

- *prima instanță: 18.09.2012- 07.12.2012;*
- *instanța de apel: 04.01.2013- 25.06.2014;*
- *instanța de recurs: 22.08.2014-11.11.2014.*

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Telenești din 07 decembrie 2012, a fost încetat procesul penal în privința lui Bulat Ghenadie, învinuit în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, deoarece de către organul de urmărire penală a fost încălcată competența de exercitare a urmăririi penale.

2. În fapt, prima instanță a reținut că conform rechizitoriului, Bulat Ghenadie a fost învinuit pentru faptul că, activînd în calitate de șef al Oficiului de Executare Telenești și fiind în virtutea funcției deținute persoană cu funcție de răspundere cu calitatea de persoană publică căreia într-o instituție de stat i s-au acordat permanent, prin numire, drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice și a acțiunilor administrative de dispoziție, avînd în conformitate cu fișa postului responsabilitatea executării juste a documentelor executorii, și-a depășit vădit limitele împuternicirilor acordate prin lege, manifestate prin faptele expuse în continuare:

La 17.02.2010, executorul judecătoresc din cadrul Oficiului de Executare Telenești, Donos Galina, a primit spre executare titlul executoriu nr. 2-958, liberat la 10.11.2009 de către Judecătoria Telenești, privind încasarea datoriei în sumă de 14 139 euro de la Domnișoru Victor în beneficiul lui Popovici Anatol. Întru asigurarea executării hotărârii judiciare, la 26.07.2010 executorul judecătoresc Donos Galina prin procesul-verbal de sechestru și încheierea adoptată în acest sens, a aplicat sechestru pe bunul imobil disco-barul „La Ventura” ce-i aparținea cu drept de proprietate lui Domnișoru Victor, evaluându-l la suma de 159 537 lei.

La 19.08.2010, debitorul Domnișoru Victor a contestat în instanța de judecată acțiunile executorului judecătoresc referitor la aplicarea sechestrului din 26.07.2010, contestația lui fiind respinsă.

Ulterior, Bulat Ghenadie acționînd contrar prevederilor art. 122 alin. (2) Cod de executare (în redacția legii din 2005) ce stabilește, că contestarea actelor executorului judecătoresc suspendă vînzarea bunului sechestrat pînă la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive, art. 402 alin. (1) Cod procedură civilă, ce stabilește termenul de 20 zile pentru declararea recursului din data adoptării hotărârii motivate și art. 403 Cod procedură civilă, potrivit căroră recursul suspendă executarea hotărârii, neținînd cont de faptul că hotărîrea judecătorească din 19.08.2010 nu era definitivă, la 27.08.2010 a admis și a înaintat spre publicare în ziarul local „Cuvîntul” nr. 32, anunțul cu privire la desfășurarea la 10.09.2010, a licitației publice cu strigare, la care urma să fie expus spre vînzare bunul sechestrat - barul „La Ventura” cu suprafața de 452 m² cu prețul inițial de vînzare de 159 537 lei. Drept rezultat, la 06.09.2010, executorul Donos Galina emite o încheiere privind organizarea licitației prin care dispune desfășurarea ei pentru vînzarea bunului sechestrat.

La 07.09.2010, șeful Oficiului de Executare Telenești Gh. Bulat, în calitatea sa de persoană cu funcție de răspundere, neținînd cont de faptul că, în corespundere cu prevederile art. 126 alin. (2) lit. a) Cod de executare (redacția legii din 2005), doritorii de a participa la licitație urmează să prezinte cererea de participare la licitație cu indicarea prețului propus pentru bunul scos la licitație, acceptă pentru participare la licitație cererile cu nr. 1056 și 1055, depuse respectiv de Rebeja Marin și Nicoară Petru, ce nu conțineau informația referitor la prețul propus.

Totodată, în funcția deținută de șef al Oficiului de Executare Telenești și fiind persoană cu funcție de răspundere, Bulat Ghenadie a ignorat necesitatea verificării rezonabilității prețului inclus de către executorul Galina Donos în conținutul procesului-verbal cu privire la sechestru din 26.07.2010. Continuîndu-și activitatea criminală și neluînd în considerație faptul, că cererile participanților la licitație nu întrunesc condițiile legale, liberează cetățenilor Rebeja Marin și Nicoară Petru bilet de participare la licitația preconizată pentru data de 10.09.2010. În ziua respectivă, Bulat Ghenadie participînd în calitate de licitator, încalcînd prevederile art. 122 alin. (2) Cod de executare, potrivit căroră contestarea actelor executorului judecătoresc suspendă vînzarea bunului sechestrat pînă la rămînerea definitivă a hotărârii

juducătorești, precum și a celor de la art. art. 402 alin. (1) și 403 Cod de procedură civilă, se stabilesc termenul de 20 zile de declarare a recursului împotriva hotărârii judiciare și suspendarea executării hotărârii pe perioada examinării recursului, fără a ține cont de faptul, că la momentul petrecerii licitației - 10.09.2010, hotărârea judiciară din 19.08.2010 nu era definitivă, a expus spre vânzare imobilul cu nr. cadastral 8950203.082.01, cu prețul inițial de 159 573 lei.

Ca rezultat al petrecerii licitației, Bulat Ghenadie a indicat în conținutul procesului-verbal cu privire la licitație din 10.09.2010, în rubrica rezervată pentru includerea sumelor propuse de către participanții la licitație, sume echivalente sumelor finale propuse de către acestea, acțiuni ce contravin prevederilor art. 128 alin. (2) Cod de executare potrivit cărora, dacă în cererile de participare este propus un preț care depășește valoarea bunului stabilit în procesului-verbal cu privire la sechestru, sau după caz în raportul de evaluare a lui, prețul inițial al bunului scos la licitație va fi cel mai mare propus de către participantul la licitație. Drept rezultat imobilul a fost adjudecat lui Rebeja Marin, care a propus suma de 235 000 lei.

În continuarea acțiunilor sale, Bulat Ghenadie a emis la 16.09.2010 încheierea privind încetarea procedurii de executare nr. 20/3 din 18.02.2010 și contrar prevederilor art. 80 alin. (3) Cod de executare nu a transmis documentul executoriu împreună cu copia încheierii Judecătoriei Telenești pentru anexare la dosarul civil. În rezultatul acestor acțiuni au fost cauzate daune considerabile intereselor publice prin știrbirea imaginii autorității publice, precum și intereselor persoanei fizice Domnișoru Victor, căruia i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 1 445 000 lei.

3. Împotriva sentinței de încetare a declarat recurs procurorul, în care a solicitat casarea acesteia și rejudecarea cauzei în instanța de fond, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor formulate, procurorul a menționat interpretarea eronată de către instanța de fond a legii procesuale, or, competența materială a infracțiunilor prevăzute de art. 328 Cod penal, este trecută în exclusivitate CNA, fără pretinsa excepție, nominalizată în conținutul sentinței adoptate. Excluzînd posibilitatea punerii la îndoială a ordonanței de pornire a urmăririi penale, autorul recursului a făcut referire la art. 270 alin. (9) Cod de procedură penală, potrivit căruia, în caz de necesitate, procurorul în scopul asigurării urmăririi complete și obiective, este în drept să exercite personal urmărirea penală sub toate aspectele și în orice cauză penală, prevederile căruia exclud totalmente soluția judiciară privind pretinsa încălcare de către organele procuraturii a competenței după materie la instrumentarea prezentei cauze. În aceeași ordine de idei s-a invocat și interpretarea eronată de către instanța de judecată a prevederilor art. 271 Cod de procedură penală, ce se referă la dreptul procurorului General și adjuncților lui de a stabili competența după materie, or, respectivele atribuții se răsfrîng asupra organelor de urmărire penală din cadrul MAI, CNA și SV, care în corespundere cu art. 253 alin. (2) Cod de procedură penală,

sunt reprezentate de către ofițerii de urmărire penală. De rînd cu aceasta, acuzarea a susținut aplicarea eronată de către instanța de judecată a prevederilor art. 271 alin. (1) Cod de procedură penală, care în sentință au fost reflectate prin prisma modificărilor operate în legea procesual penală din 27.10.2012, potrivit căruia, procurorul fiind sesizat în modul prevăzut de art. 262 Cod de procedură penală este obligat să-și verifice competența după materie, pe cînd la data pornirii urmăririi penale pe caz, această obligativitate se referea în exclusivitate organelor de urmărire penală, legea procesuală neavînd puterea retroactivă. Cu referire la aplicabilitatea art. 251 Cod de procedură penală ce se referă la nulitatea absolută a actului procesual, autorul apelului, prin prisma art. 6 Cod de procedură penală, invocă neconstatarea de către instanța de judecată în conținutul sentinței de încetare a procesului penal a actelor procesuale concrete, ce în viziunea sa, sunt lovite de nulitate. Și în final, acuzarea a făcut referire la prevederile art. 6 alin. (6) a Legii nr. 113 din 17.06.2010, privind executorii judecătorești, potrivit cărora urmărirea penală a executorului judecătoresc poate fi exercitată doar de procuror. Drept urmare a celor invocate, autorul recursului susține incorectitudinea aplicării de către instanța de judecată la adoptarea sentinței în prezenta cauză a prevederilor art. 275; 285; 332 și 391 Cod de procedură penală.

3.1. La 12.02.2013, procurorul Elena Bogdan, a depus un apel suplimentar prin care a solicitat casarea sentinței, cu reluarea cercetărilor judecătorești și pronunțarea unei soluții noi privind condamnarea inculpatului pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, la șase ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a ocupa anumite funcții și de a exercita activități ce țin de executarea deciziilor judiciare pe termen de trei ani.

În motivarea cerințelor formulate, pe lîngă erorile de drept procesual pretinse a fi admise de către instanța de judecată la adoptarea sentinței, referitor la care s-a expus autorul apelului de bază, se invocă prezența în cauză a unui număr impunător de probe ce confirmă vinovăția inculpatului în faptele lui imputate, din numărul acestora facînd parte declarațiile părții vătămate V. Domnișoru și a martorilor M. Rebeja, R. Cernica și D. Eșanu, precum și pactele procesuale ce vizează acțiunile întreprinse de inculpat în vederea executării unui document executoriu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 iunie 2014, au fost admise apelurile declarate, din alte motive decît cele invocate, dispunîndu-se casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Bulat Ghenadie a fost achitat în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, de sub învinuirea adusă pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1. În motivarea deciziei sale instanța de apel a menționat că, verificînd temeiurile de încetare a procesului penal în cauza dată, reține interpretarea eronată și respectiv aplicarea nejustificată de către instanța de fond la adoptarea sentinței în cauză, a normelor de procedură penală stipulate la art. art. 275 pct. 9), 332 alin. (1) și

391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, or procurorul în Procuratura Anticorupție Octavian ^L Iachimovschi, care dealfel este și autorul apelului de bază, reprezentînd învinuirea în instanța de fond, în corespundere cu prevederile art. 269 alin. (2) și 270 alin. (9) Cod de procedură penală, a fost în drept procesual să exercite personal urmărirea penală în prezenta cauză, fapt pentru care argumentele formulate de el în acest sens urmează a fi admise, dispunîndu-se pe aceste temeuri, casarea sentinței judecătorești ca fiind una ilegală.

De rînd cu aceasta, Colegiul a ținut să menționeze și o altă eroare admisă de către instanța de judecată, care deși nu și-a regăsit reflectare în apelurile formulate de partea acuzării, influențează legalitatea sentinței judiciare.

Astfel, dispoziția art. 350 alin. (1) Cod de procedură penală stipulează, că în cazul în care la ședința preliminară s-au constatat temeiurile prevăzute de art. 332 Cod de procedură penală, instanța prin sentința motivată poate înceta procesul penal în cauza respectivă.

Făcînd trimitere la această normă procesuală, instanța a adoptat sentința de încetare a procesului penal în cadrul unei ședințe de judecată, cînd cauza a fost deja pusă pe rol, nerespectîndu-și obligativitatea cercetării nemijlocite a probelor administrate de către acuzare la faza urmării penale. Or, rămîne a fi inacceptabilă petrecerea a cinci ședințe preliminare, cu amînarea fiecărei din ele la un interval de trei-patru săptămîni, ca în final să se pronunțe o sentință de încetare a procesului penal în temeiul art. 350 Cod de procedură penală. Respectiv, și în acest aspect sentința judecătorească rămîne a fi una ilegală, ce determină necesitatea casării ei.

Instanța de apel dispunînd rejudecarea cauzei cu admiterea în acest sens a demersului formulat de partea acuzării, a recurs la cercetarea bazei probante administrate la faza urmării penale, prin audierea nemijlocită a inculpatului, părții vătămate, martorilor și cercetarea probelor materiale.

Astfel, Colegiul penal verificînd minuțios împrejurările de fapt și aspectele de drept a cauzei, precum și efectuînd cercetarea nemijlocită, multilaterală și obiectivă a probelor administrate, a ajuns la concluzia privind nevinovăția lui Ghenadie Bulat în faptele lui imputate, or, acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive a laturii obiective a componenței de infracțiune, prevăzută la art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Cît privește dauna materială în sumă de 1 445 000 lei, pretinsă a-i fi cauzată debitorului Victor Domnișoru, Colegiul a reținut neconfirmarea cuantumului ei în aspect probant, or raportul de evaluare a CCI, anexat la materialele cauzei penale, nu poate servi drept probă pertinentă pentru constatarea mărimii ei. Pe lîngă faptul, că acest raport se referă nu numai la imobilul adjudecat ci și la terenul lui aferent, ce nu a servit obiect de litigiu civil și cercetare penală, Colegiul a considerat, că prin cerința formulată de recuperare a daunei materiale, se urmărește scopul soluționării pozitive în interesele debitorului, a procedurii de executare din contul persoanelor oficiale, ceea ce prin sine și este o defăimare a instituțiilor statale, știrbind imaginea autorității

publice.

5. Împotriva deciziei menționată procurorul a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, recurentul invocă faptul că concluzia instanței de apel privind încetarea neîntemeiată a procesului penal de instanța de fond, o consideră legală, însă achitarea inculpatului de sub învinuirea adusă, este o soluție neîntemeiată, deoarece vinovăția acestuia se confirmă prin probele administrate la materialele cauzei.

Totodată, acuzarea menționează că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor din apel, ceea ce se echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei, iar această eroare nu poate fi corectată de către instanța de recurs, de aceea solicită remiterea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel.

6. Asupra recursului declarat, inculpatul a prezentat referință prin care s-a expus pentru respingerea acestuia, ca inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat, pe motiv că procurorul nu a invocat care anume erori au fost comise de către instanța de apel, care a examinat cauza în limitele învinuirii, constatând nevinovăția inculpatului.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

În corespundere cu art. 448 Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței,

fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

În recursul său, recurentul face trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Instanța de recurs consideră, că în prezenta cauză evident se pronunță erorile de drept invocate de recurent, din următoarele considerente:

În primul rînd, conform actului de învinuire inculpatul se învinuiește de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal – *săvîrșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni soldate cu urmări grave*, însă instanța de fond a încetat procesul penal, deoarece de către organul de urmărire penală a fost încălcată competența de exercitare a urmăririi penale, iar instanța de apel a emis o hotărîre de achitare, conform art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură, pe motiv că fapta lui Bulat Ghenadie nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel în acest context a concluzionat că, *„verificînd minuțios împrejurările de fapt și aspectele de drept a cauzei, precum și efectuînd cercetarea nemijlocită, multilaterală și obiectivă a probelor administrate în ea, Colegiul ajunge la concluzia privind nevinovăția lui Ghenadie Bulat în faptele lui imputate, or acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive a laturii obiective a componenței de infracțiune, prevăzută la art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal”.*

Instanța de recurs consideră, că o astfel de abordare a problemei de drept în speță nu poate fi susținută pe motiv, că instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, concluzionînd prematur asupra nevinovăției inculpatului.

În cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către procuror și a ajuns la concluzia de achitare, urma să dezvăluie această concluzie expunîndu-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere prematură și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Astfel, criticile formulate de recurent privind aprecierea unilaterală a probelor și a altor caracteristici ignorate de instanța de apel, sunt întemeiate în viziunea Colegiului lărgit.

În al doilea rînd, Colegiul penal lărgit menționează o altă eroare comisă de către instanța de apel și anume: contrar prevederilor art. 417 al.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care expres indică, că *partea descriptivă a deciziei instanței de*

apel trebuie să cuprindă descrierea faptei constatate de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, casînd sentința de încetare cu pronunțarea deciziei de achitare a inculpatului, fără a descrie fapta încriminată prin rechizitoriu, ceea ce contravine prevederilor art. 394 alin. (3) pct. 1) Cod de procedură penală.

Situația descrisă mai sus, nu poate fi corectată în recurs, ceea ce echivalează cu nesoluționarea fondului cauzei. Eroarea comisă nu oferă posibilitatea instanței de recurs de a trage concluzii privitor la corectitudinea aprecierii probelor de către instanța de apel, or, conform art. 419 Cod de procedură penală - *rejudicarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător, constatîndu-se o încălcarea flagrantă de către instanță a prevederilor art. 394 alin. (3) pct.1) și 2) Cod de procedură penală - partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată și descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării.*

Astfel, motivarea soluției adoptată de instanța de apel, contrazice dispozitivului hotărîrii, deoarece acesta este expus neclar, temei ce se încadrează în prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6 Cod de procedură penală.

În al treilea rînd, conform Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19 iunie 2006, privind sentința judecătorească, pct. 40 prevede că: în conformitate cu art. 332 alin. (4) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal poate fi atacată cu recurs în cazul în care cauza s-a judecat în ședința preliminară (art. 345, 350 Cod de procedură penală) și cu apel în cazul în care cauza s-a judecat în ordinea stabilită la art. 354-384 Cod de procedură penală.

În speță, Colegiul lărgit remarcă că, sentința instanței de fond corect a fost contestată inițial cu recurs de către procuror, însă greșit a fost înregistrat apelul suplimentar, care urma a fi înregistrat tot ca recurs, ceea ce a dus la judecarea eronată de către instanța de recurs în ordine de apel.

Mai mult ca atît, instanța de recurs incorect a verificat împrejurările de fapt și aspectele de drept a cauzei, efectuînd cercetarea nemijlocită, a probelor administrate, procedură care este inadmisibilă în cadrul examinării recursului, deoarece instanța de recurs se expune doar asupra erorilor de drept și în ședința de judecată nu se întocmește proces-verbal, respectiv nici probele nu se cercetează.

Astfel, Colegiul consemnează prezența temeiului de casare a deciziei instanței de apel și dispune rejudicarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecători, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

Colegiul lărgit consideră, că totalitatea circumstanțelor menționate în prezenta decizie urmează a fi apreciate de instanța de apel în cumul cu alte probe la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții corecte.

În aceste condiții, Colegiul consemnează prezența temeiului de casare a deciziei instanței de apel invocat de recurent, și dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecători, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale, de Hotărârea Plenului CSJ nr. 5 din 19 iunie 2006, pct. 40, privind sentința judecătorească și de prevederile prezentei decizii și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu prevederile art.435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Liliana Pasat, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 iunie 2014, în cauza penală în privința lui Bulat Ghenadie și dispune rejudecarea cauzei în aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată publicată la 09 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun